

**Norsk
Kennel Klub**
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Rasespesifikk avlsstrategi (RAS) for etnahund

Versjon 1
Gyldig t.o.m. 01.04.2023

**Norsk
Kennel Klub**
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Innledning

Generelt

- Rasens historie; bakgrunn og utvikling
- Overordnet mål for rasen

Rasens populasjon

- Populasjonsstørrelse
- Gjennomsnittlig kullstørrelse
- Innavlsgrad
- Matadoravl
- Hanner og tisper brukt i avl
- Innhenting av avlsmateriale fra andre land
- Mål og strategi

Helse

- Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen
- Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter
- Forekomst av reproduksjonsproblemer
- Prioritering
- Mål og strategi

Bruksegenskaper

- Jaktprøver, bruksprøver og mentaltester
- Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden
- Mål og strategi

Atferd og mentalitet

- Atferd
- Evaluering av atferd
- Atferd i forhold til rasestandard
- Mål og strategi

Eksteriør

- Eksteriør
- Mål og strategi

Oppsummering

- Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål
- Plan for videre arbeid i klubben

Innledning

Norsk Kennel Klub (NKK) har det overordnede ansvaret for hundeavl og hunderaser i Norge, men forvaltning av rasene er delegert til raseklubbene. For Etnahund er det Podencoklubben som har dette ansvaret.

NKK ønsker at alle raser skal ha sin egen skriftlige avlsstrategi og alle raseklubber fikk i oppgave å utarbeide en rasespesifikk avlsstrategi (RAS) for sine respektive raser. Dette dokumentet skal definere og tydeliggjøre målene som klubben har for rasen og bevisstgjøre oppdrettere/hannhundeiere slik at det kan fungere som et verktøy for sunn hundeavl også i fremtiden.

NKKs "Avlsstrategi" og "Ethiske grunnregler for avl og oppdrett" utgjør fundamentet av generell avl. Hensikten er ikke å innføre flere avlsrestriksjoner, men å lage en strategi for å nå NKKs målsetning om Funksjonelt friske hunder med rasetyppisk konstruksjon og mentalitet, som kan leve et langt og lykkelig liv til glede for seg selv og sine eiere. I Podencoklubben er arbeidet med å utarbeide RAS delegert til styremedlemmer som representerer de ulike rasene våre.

Podengo Portugues (alle varianter) - Eli Haagensen, Jorun Ludvigsen,
Milla Stav Nilsen, Tor Harald Larsen
Etnahund - Astrid Joensen
Faraohund - Simon Tien Hansen
Podenco Ibicenco (begge varianter) - Maria Knudsen, Eli Marie Klepp

Generelt

Rasens historie; bakgrunn og utvikling

Etnahunden er en middels stor podenco-type som har utviklet seg på Sicilia over flere tusen år. En middelhavshund av urgammel opprinnelse, som sannsynligvis stammer fra jakthunder som eksisterte på faraoenes tid i oldtidens Egypt, og som ble introdusert til middelhavsområdene av fønikerne, med Sicilia som stedet der denne rasen trivdes og utviklet seg spesifikt. Bevis for etnahundens tilstedeværelse på Sicilia finnes i avbildninger på mynter, utskjæringer og mosaikkbilder datert til mange århundrer før Kristus, og den har alltid blitt ansett som en urgammel, svært tilpassningsdyktig og høyt verdifull jakthund. Den er utviklet spesifikt til kanin- og fasanjakt i det karrige landskapet rundt vulkanen Etna, og den brukes fortsatt til kaninjakt på Sicilia den dag i dag. Rasen har blitt spesifikt avlet mot det mål å kunne jakte i timesvis i krevende terreng og temperaturer, uten mat og vann.

Rasen holdt på å dø ut på begynnelsen av 1900-tallet, da baronesse Agata Paterno fra Sicilia fattet interesse for rasen, og studerte dens opprinnelse. På den tiden var de fleste etnahunder eid av bønder, som var avhengige av hundenes jaktevne for å skaffe mat til familien. «Donna Agata» lette over hele Sicilia og begynte å velge ut utmerkede hunder i rasen. Hun brukte mange år på å avle og selekere, og når hun var sikker på at hun hadde sikret type og eksteriør, konsulterte hun professor Solaro, en eminent zoologiker som studerte form, proporsjoner og arbeidsevne hos hundene. I 1939 ble den første rasestandarden presentert, skrevet av professor Solaro, og etnahund ble en offisielt registrert og anerkjent rase. Standarden ble oppdatert i 1989 av den Italienske Kennelklubben. Den første utstillingschampionen ble utnevnt i 1952, en tisper kalt «Aetnensis Pupa», oppdrettet av baronessen.

Rasen har siden dette spredd seg utover i verden, med Finland som et av landene med størst populasjon, utenom Italia selv.

Overordnet mål for rasen

Det overordnede målet for rasen er å bevare den opprinnelige rasetypen, det livlige og energiske gemyttet, det genetiske mangfoldet, og å ivareta og forbedre helsen i populasjonen.

Størrelse er en viktig faktor. Mange individer blir flere cm over rasestandard, og dette er noe oppdrettere bør ta hensyn til.

Et annet viktig punkt å fokusere på, er rasens «rustikke» pels, som mange steder er ikke-eksisterende. Pelsen skal være 2,5 cm lang på kroppen og halen, kortere på hodet. Denne er essensiell for å kunne jakte i tornebusker og kratt, slik det er på Sicilia. Dagens etnahunder har ofte en kort, blank og glatt pels, som er vakker, men ikke funksjonell til de opprinnelige bruksområdene. Dårlig pelskvalitet og manglende pels bør slås hardt ned på.

Rasens populasjon

Populasjonsstørrelse

Tall fra Dogweb:

Etnahund fra første registrerte i Norge, totalt 86 hunder:

	Importer	Antall kull	Tisper	Hanner	Totalt registrerte
1996-2017	19	14	30	37	86

Registreringstall etnahund de siste 10 årene, totalt 44 hunder:

	Importer	Antall kull	Tisper	Hanner	Totalt registrerte
2008	-	2	5	5	10
2009	1	1	2	3	6
2010	1	-	-	-	1
2011	2	1	4	2	8
2012	3	2	5	4	12
2013	-	1	1	3	4
2014	1	-	-	-	1
2015	1	-	-	-	1
2016	1	-	-	-	1

Det er ikke helt sikkert hvor mange etnahunder som lever i Norge i dag, men vi antar mellom 35-45 individer.

Gjennomsnittlig kullstørrelse

4-6 valper er normalt. Det største kullet man vet om hittil i verden, var på 12 valper.

Innavlsgrad

Innavlsgraden kan fort bli høy om man ikke passer på, da mange av de samme linjene går igjen. Man bør ikke utføre parringer med høyere innavlsgrad enn 6,5% på 5 generasjoner. Det anbefales å ha en målsetting om en innavlsgrad under 2,5% i snitt, noe som per nå er realiteten i Norge, og som absolutt er mulig å fortsatt gjennomføre med dagens muligheter for å reise utenlands, eller importere sperm.

Innavlsgraden i Norge de siste 9 år ligger på 0%, de siste 10 år er snittet litt høyere på grunn av ett kull i 2008. Vi ligger svært lavt sammenlignet med andre land, noe som er svært positivt, og bør fortsettes. I Sverige er snittet på ca 3% i følge den svenske RAS. I Finland er det blitt svært vanlig å bruke genkartlegging via f.eks MyDogDNA for å se potensiell genvariasjon i planlagte kull, for å ikke svekke genmangfoldet.

Tall fra Dogweb:

	2008	2009	2011	2012	2013	Gj.snitt
Antall kull	2	1	1	2	1	1
Innavlsgrad	12,5 & 0%	0%	0%	0% & 0%	0%	1,78%

Matadoravl

Det har dessverre vært en del matadoravl i rasen internasjonalt, og dette skjer fortsatt enkelte steder i verden. NKKs retningslinjer om 5% av rasen på 5 år er vanskelige, om ikke umulige å følge med så få individer i landet. Men det anbefales å ikke ha mer enn maksimum to kull etter en hannhund, aller helst bare ett, om ikke det er spesielle grunner til å ha flere. Det anbefales å vurdere en bror eller annen slektning til en hannhund hvis denne har vært brukt i avl tidligere. For å ta vare på rasens genmangfold bør absolutt NKK's anbefalinger følges om å bruke de beste 50% av rasen i avl, for både tisper og hannhunder.

Hanner og tisper brukt i avl

Tall fra Dogweb, fra 2008-2018:

7 kull født, totalt 34 valper.

5 hannhunder er brukt i avl.

5 tisper er brukt i avl.

Innhenting av avlsmateriale fra andre land

Å hente inn avlsmateriale fra andre land er absolutt nødvendig, for å unngå innavl. Import av hunder, eller sperm, fra kjente og friske linjer, bør støttes opp om.

Inseminering av tisper som ikke tidligere har vært brukt i avl bør tillates hvis dette er grunnet import av sperm, men det bør da legges vekt på, og undersøkes i forkant, om det har vært problemer med naturlig parring hos tispas nærmeste slektninger.

Mål og strategi

Målet er å øke populasjonen gradvis uten å svekke genmangfoldet, samt å holde innavlsgraden like lav. For å klare dette må man bruke flere individer i avl, og kanskje ta i bruk verktøy for å holde oversikt over genvariasjon. Å pare en tisper med 2 hannhunder på samme løpetid, og fastslå farskap ved DNA-test av valpene som fastslått i NKKs Regler for registrering pkt. 6.1.11, kan også være en god måte å få økt genvariasjon, samtidig som man har færre kull per tisper.

Helse

Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen

Rasen har generelt vært regnet som svært frisk, men de siste årene har det kommet fram mer informasjon om sykdommer. Arvelige hud- og allergiproblemer er ikke uvanlig. Kryptorkisme har forekommet i enkelte linjer, dette bør oppdrettere være oppmerksomme på.

Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter

Det er vanskelig å få fullstendig oversikt over forekomst av helseproblemer, men i Norge har vi flere individer med diagnostisert atopisk dermatitt (mulig over 10% av populasjonen i Norge) og noen mistenkte, minst ett individ med fôrallergi, ett tilfelle av en mulig arvelig nyresykdom, ett individ vi vet om med alvorlig grad av patellaluksasjon på begge knær, og flere med mitralklaffinsuffiensi. Utenlands har det dukket opp flere tilfeller av Addisons disease, atopi/allergier, noen øyesykdommer, samt hjertesykdommer. Generelt er forekomsten av sykdom relativt liten i følge opplysningene som finnes. Lydredsel kan forekomme, og er sterkt uønsket.

Tall fra Dogweb:

Patellaluksasjon, siste 10 år, totalt 5 hunder undersøkt:

	Import	Årstall	Høyre	Venstre	Avkom
Hannhund	Ja	2013	0	0	9
Tispe	-	2013	0	0	4
Tispe	-	2013	0	0	-
Tispe	-	2014	3	3	-
Tispe	Ja	2017	0	0	-

RAS for Etnahund

Øyne ECVO, siste 10 år, totalt 6 hunder undersøkt:

	Import		Årstall	Diagnose	Avkom
Tispe	-	-	2011&13	Intet påvist	4
Hannhund	Ja	-	2012	Intet påvist	9
Tispe	Ja	-	2012	Intet påvist	10
Tispe	-	Ja	2013	Intet påvist	-
Tispe	Ja	-	2017	Intet påvist	-
Tispe	Ja	-	2017	Intet påvist	-

HD og AA siste 10 år, totalt 5 hunder undersøkt.

	Import	Årstall	Diagnose AA	Diagnose HD	Avkom
Tispe	-	2011	0	A	4
Hannhund	Ja	2012	0	A	9
Tispe	-	2013	0	A	-
Tispe	-	2014	0	A	-
Tispe	Ja	2017	0	B	-

Forekomst av reproduksjonsproblemer

Reproduksjonsproblemer er svært sjelden forekommende i rasen. Det har vært ett tilfelle av keisersnitt i Norge. Hunder som ikke klarer å parre naturlig bør undersøkes, og eventuelt utelukkes fra avl.

Prioritering

Det bør generelt prioriteres fokus på god hud og pels, og på rasetypisk og vennlig gemytt. Lydredsel, frykt og aggresjon bør slås hardt ned på.

Oppdrettere anbefales å utføre hjerte-, øye- og patellaundersøkelse før avl. Det anbefales å ta spesielt hensyn til sunn hud og god pels i sitt avlsarbeide.

Mål og strategi

Målet for rasen er å øke populasjonen i Norge samtidig som man bevarer genvariasjon og lav innavlsgrad, og å bedre generell helsestatus i rasen, mtp de

problemene som er nevnt over.

Bruksegenskaper

Jaktprøver, bruksprøver og mentaltester

Det finnes ingen brukskrav for etnahund i Norge. I Italia er det krav om jaktprøve for å bli Italiensk utstillingschampion.

Lure Coursing kan brukes som en form for jaktprøve for rasen i Norge, og resultater i denne sporten kvalifiserer også til deltakelse i bruksklasse, ut fra reglene i NKKs og FCIs regelverk. Viltspor kan også vurderes som en god bruksprøve for å kartlegge jaktevnene i rasen. Mentaltest kan utføres for å kartlegge skuddredsel og generell mentalitet.

Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden

Etnahunden er først og fremst en utpreget jakthund, som jakter med luktesans, hørsel og syn, men den er også en perfekt selskapshund. Dens spesifikke jaktegenskaper er å finne spor etter, og jakte på, kanin og annet småvilt, også fugl. Dens ideelle jaktområde er i det karrige, steinete vulkanlandskapet rundt Etna på Sicilia der etnahunden hopper fra sten til sten, stødig og elegant. Rasen bruker kun synet til å velge det mest lovende terrenget, og ingenting unngår dens oppmerksomhet. Hørselen brukes til å oppfatte bevegelsene til kaninen når den har gjemt seg under bakken, men det er den kraftige, pålitelige luktesansen som lar hunden følge sporet og skremme ut byttet slik at det kan jages mot fører.

Hundene skal kunne arbeide selvstendig, og i flokk, med hunder av både samme og motsatt kjønn. En hund med god innkalling som kommer med én gang eier roper, verdsettes ekstra høyt av jegerne på Sicilia.

Rasen i andre deler av verden brukes med stort hell til lure coursing, racing, agility, lydighet, rallylydighet, spor, viltspor, flyball, bruksøvelser, freestyle og Heelwoork To Music, samt nesten alt annet man kan ønske. Den er gjerne med på skitur, kløvtur, løpetur, sykkelstur, gåtur m.m.

Det er også dokumentert etnahund som gjeter geiter på Sicilia, så dette er virkelig en anvendelig og tilpasningsdyktig rase med ualminnelig stort bruksområde.

I Norge har vi flere Lure Coursing champions, og vi har hunder som er aktive innen agility, rallylydighet og lydighet. I Sverige og Finland finnes det champions i viltspor, og flere hunder som konkurrerer i agility, freestyle, racing og rallylydighet. Disse aktivitetene bør oppmuntres og ivaretas, også som en måte å vurdere hundens bruksegenskaper og samarbeidsevne med fører.

Mål og strategi

Å bevare rasens unike særpreg og jaktinstinkt er et overordnet mål, samt å avle på trygge, omgjengelige hunder med et godt temperament, som er skuddfaste, bruksvennlige, og som fungerer godt som familiehunder. Hunden kan være reservert mot fremmede, men aldri aggressiv. MH kan vurderes som et godt avlsverktøy for oppdrettere. Å bruke hundene aktivt innen for eksempel Lure Coursing og/eller spor, agility eller annet, er svært positivt for å dokumentere hundens bruksegenskaper før avl.

Atferd og mentalitet

Atferd

Etnahunden er livlig, vennlig, nysgjerrig, lettlært og intelligent, og sterkt knyttet til familien. Den kan være skeptisk til fremmede og varsle når fremmede kommer på døra, men den skal aldri være aggressiv.

Det finnes en utbredt oppfatning om at mentaliteten i rasen har blitt dårligere (i følge andre land). I følge svenske RAS er dette noe flere dommere har kommentert på utstillinger, og det ble også nevnt på dommerkonferansen i 2012. Generelt har de norske hundene et meget godt rykte og får gode tilbakemeldinger fra dommere. Vi i raseklubben har informasjon om enkeltindiver med bristende mentalitet, også enkelte som har måttet avlives pga dette, men størsteparten av individene i Norge har et godt gemytt. MH kan være et godt verktøy for å ivareta god mentalitet i rasen.

Evaluering av atferd

MH er et godt verktøy for å evaluere atferd før avl, og oppdrettere bør oppmuntres til å utføre dette. Ellers bør oppdrettere være godt kjent med rasens opprinnelige bruksområde og mentalitet, og velge ut avlsdyr ut fra dette.

Atferd i forhold til rasestandard

Etnahunden skal være livlig, våken, og alltid alert. Den skal kontinuerlig følge med på hva som skjer rundt seg. Den er en viljesterk, kompromissløs, kjærlig og oppmerksom rase, en bestemt hund, og meget knyttet til sin eier og familie. Den skal ha et utpreget jaktinstinkt. Den kan være reservert mot fremmede, og varsle når ukjente mennesker kommer til huset, men aldri aggressiv.

Mål og strategi

Målet er å ivareta særpreget i mentaliteten til rasen, og å fokusere på vennlige og trygge hunder som oppfyller rasestandarden. Oppdrettere bør velge ut avlsdyr som samsvarer med beskrivelsen i rasestandarder og RAS, og hunder med bristende mentalitet (aggressivitet, utpreget frykt, lydredsler) bør aldri brukes i avl.

Eksteriør

Eksteriør

Etnahunden er en kvadratisk hund med noe lange linjer. Rasestandarden er svært detaljert med en meget god beskrivelse av vinkler, grader og generelt eksteriør.

Det har begynt å utvikle seg forskjellige «typer» etnahund i verden, noe som bør unngås så langt det er mulig. Variasjoner er ønskelig, men rasestandarden er svært detaljert, og det bør tilstrebes å avle etter denne, og ikke avle på overdrevne bevegelser og et overdrevent edelt uttrykk, som ikke stemmer overens med rasens bruksområde.

Det er jevnt over gode typer av rasen.

Pelskvaliteten og -mengden er ofte ikke på linje med rasestandard, noe som bør poengteres på dommerkonferanser, og trekkes for i utstillingsringen.

Målet er å strebe etter et funksjonelt eksteriør tilpasset rasens opprinnelse som jakthund. Helhetsinntrykket skal gi uttrykk for en motstandsdyktig, alert, livlig hund, som gir inntrykk av å være hakket mer rektangulær enn kvadratisk, selv om den egentlig er kvadratisk.

Proporsjoner: I følge rasestandard skal etnahunden være en kvadratisk hund, som er like lang som den er høy.

Det er vanlig med en anelse for lang lend, eller noe for kort brystkasse. Rasen skal ikke ha korte ben, det skal være noe større avstand fra bakke til brystkasse, enn fra brystkasse til manke.

Etnahunden skal ikke være tykk, eller tynn. Å kunne skimte det siste ribbenet under huden er ikkje unormalt, det samme med å kunne se noen få ryggvirvler når hunden sitter. Den skal gi inntrykk av å være veltrent, med lange, flate muskler.

Både for små og for store hunder forekommer i rasen. Disse bør ikke premieres, og heller ikke prioriteres i avlen over eksteriørt bedre hunder med tilsvarende gemytt og helse. I følge standarden kan en hannhund være mellom 46-50 cm (avvik 2 cm under standard, og opp til 52 cm, tillatt), og en tisper mellom 42-46 cm (avvik 2 cm under standard, og opp til 50 cm, tillatt).

Det forekommer bratte skuldre, bratt kryss og lang lend. Dette innvirker negativt på bevegelsesmønster. Dårlig overlinje og for høyt båret hale forekommer også i rasen. Rett og sterk overlinje bør premieres, men ikke over korrekt rasetype. Overlinjen skal være tilnærmet rett, og lett fallende mot krysset. Hunden skal «gå som den står». Krysset skal være mer fallende enn hos faraohund, men ikke for bratt. Halen skal ifølge rasestandard bæres i sabelform i hvile, men kan løftes over ryggen når hunden er oppmerksom. «Grisehale»/ringlet hale er svært uønsket.

Det er viktig å være oppmerksom på pelsens tetthet og pigmentering, den skal være tett, og det bør ikke finnes nakne/tynnpelsede flekker. Det er svært vanlig (spesielt vinterstid) med tynnere pels i tinningene, baksiden av ørene, undersiden av hals og i lysken. Det er likevel ikke ønskelig.

RAS for Etnahund

Pelsen skal ikke være for grov eller for fin. Pelslengden skal være ca 2,5-3 cm på kroppen, med kortere pels på hode og ben (uten å være tynn). Den kraftigere pelsen på kroppen ansees å være en stor fordel i jakt i tornebusker og kratt. Pelsen er tilpasset middelhavsklimaet, og hunden bør beskyttes mot kulde i det nordiske vinterhalvåret. Dekken og potesokker er ofte nødvendig, samt beskyttelse av ørene når det er spesielt kaldt (ørene kan forfryses).

Ørene skal være stående, tilnærmet rett opp. Hengende ører er en svært grov feil.

Huden skal være stram og tørr, muskulatur og vener synes dermed tydelig. Svart pigment får ikke forekomme.

Følgende farger forekommer:

- a) Ensfarget rød, mer eller mindre dyp eller avbleket, som isabella, sandfarget etc.
- b) Rød med mer eller mindre omfattende hvitt (hvitt bles på hodet, hvit stripe på brystet, hvite poter, hvit haletipp, hvit buk.) Hvit halskrage er mindre ønsket.
- c) Helhvitt eller hvit med oransje/røde tegninger er tillatt, og en rød pels med blanding av lysere og mørkere hårstrå er også tillatt.

Bittfeil:

Det forekommer bittfeil i rasen. De mest vanlige er mangel på P1 og/eller P2. Overbitt og underbitt forekommer også.

Mål og strategi

Det gjøres oppmerksom på at FCIs rasestandard skal, eller har blitt oppdatert. Denne utarbeidelsen av RAS har tatt utgangspunkt i den nåværende norske versjonen av rasestandard, samt den svenske RAS, mht eksteriør.

Målet for rasen er å beholde den høye standarden, og være oppmerksom på at størrelsen ikke skal avvike fra rasestandard. Oppdrettere og dommere må være oppmerksomme på rasespesifikk og sunn pelskvalitet og hud. Man må være oppmerksomme på bygning slik at overdrevne vinkler, eller for rake vinkler, unngås.

Det anbefales at oppdretterne unngår å doble anlegg for bittfeil og tannmangel. Det er også viktig at oppdretterne følger opp utviklingen av bittet hos sine avkom, og innrapporterer avvik til raseklubben for å bedre det statistiske grunnlaget.

Undersøkelsen i 2015 hos den svenske raseklubben viser at det er relativt vanlig med mangel på en eller flere premolarer.

Generelt oppfylder hundene gjeldende rasestandard, og målsettingen er at oppdretterne fortsetter et avlsarbeide som fokuserer på helse, gemytt og eksteriør slik at vi opprettholder den samme standarden i fremtiden.

Oppsummering

Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål

Fokuset bør ligge på en sunn og holdbar avl med langsiktige mål, og RAS bør inneholde informasjon som hjelper oppdrettere til å gjøre riktige og sunne valg.

Det er viktig at rasen vokser på en måte som ikke fører til genetiske flaskehals, men at genmangfoldet og -variasjoner ivaretas.

For en fortsatt positiv utvikling anbefales følgende som støtte for avlsarbeidet:

Jobbe for en bred avlsbase mtp slektskap, og minsket tap av genetisk variasjon, samt fortsatt lav innavlsgrad.

Jobbe for god helse som muliggjør et langt og lykkelig liv.

Jobbe for å styrke de egenskapene som gjør rasen til en god jakt- og familiehund.

Jobbe for å ivareta god mentalitet hos rasen.

Jobbe for et funksjonelt eksteriør.

Jobbe mot eksteriøre ekstremiteter og avvik (f.eks avvikende størrelse, for dårlige eller overdrevne vinkler, dårlig hud og pels osv.) gjennom å velge avlsdyr som har god rasetype.

Jobbe for fortsatt god reproduksjonsevne (parring, drektighet, fødsel og stell av valpene), og oppfølging av kryptorkisme.

Jobbe for at avlsdyr er voksne og egner seg for avl. Hundene kan med fordel være minimum 3 år før de går i avl, hannhundene gjerne over 5 år, for å få et godt bilde av mentalitet og helsestatus som voksne, samt få utelukket mest mulig av eventuelle hudproblemer og/eller atferdsproblemer.

Jobbe for at avlsdyr egner seg for avl ifølge NKKs allmenne retningslinjer. (Per d.d. finnes ingen rasespesifikke avlskrav.)

Plan for videre arbeid i klubben

Vårt arbeid i Podencoklubben vil i fremtiden være

- Ivareta rasen på best mulig måte med tanke på eksteriør, helse, mentalitet og bruksegenskaper.
- Jobbe med kartlegging av helse på et internasjonalt nivå.
- Jobbe for at flest mulig avlsdyr helsetestes for det det er behov for, vi anbefaler minimum øyelysning, om mulig også hjertestatus og patellaundersøkelse.
- Øke interessen for rasen nasjonalt og øke populasjonen på en sunn måte.

Det må også legges ned et arbeid i å oppdatere RAS jevnlig, slik at riktig informasjon er tilgjengelig.